

(18. 5.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

[Ingezonden bij brief van 18 April 1899.]

Door de Commissie van Rapporteurs wordt in haar Verslag van 15 Maart ll. de vraag gesteld, of door het wetsvoorstel, aanhangig gemaakt bij Koninklijke boodschap van 20 Mei 1898, in overeenstemming te brengen met den nieuwen algemeenen maatregel van bestuur van 30 Januari ll., wel gehandeld is overeenkomstig het bepaalde bij art. 2 der wet van 2 April 1898 (*Staatsblad* n°. 79), dat voorschrijft om, bij uitvaardiging van den bij art. 1 dier wet bedoelden algemeenen maatregel, te gelijker tijd een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangig te maken, behelzende de in dien maatregel vervatte voorschriften.

De ondergeteekenden meenen die vraag bevestigend te kunnen beantwoorden.

Terugneming van het wetsontwerp, ingediend in Mei 1898 en indiening van een nieuw voorstel, overeenstemmend met het Koninklijk besluit van 30 Januari ll. — een omslachtige weg —, ware gewis meer overeenkomstig de *letter* der bovengenoemde wet geweest, maar het is duidelijk dat, bij de formuleering van art. 2 dier wet, men zich niet het geval heeft gedacht, hetwelk zich thans voordoet, namelijk dat, alvorens een gelijktijdig met de uitvaardiging van het besluit ingediend wetsontwerp tot wet is verheven, bedoeld besluit wordt ingetrokken en vervangen door een ander.

De ondergeteekenden hebben mitsdien gemeend aan de meest eenvoudige wijze van behandeling de voorkeur te kunnen geven.

Wat de bedenking betreft ten aanzien van art. 4, zij er op gewezen, dat, hoewel die overgangsbepaling sedert half Maart ll. heeft opgehouden te werken, en art. 2 sinds dat tijdstip dus ook geldt voor zendingen afkomstig uit Azië, Afrika en Europeesche havens aan de Middellandsche zee, tot dusverre bij de Nederlandsche Regeering niets vernomen is van moeilijkheden, die de handel dientengevolge zou hebben ondervonden. De termijn van vier weken schijnt dus ruim genoeg te zijn genomen om den nieuwen algemeenen maatregel tijdig in het buitenland bekend te doen zijn.

Van dien maatregel geschiedde geene mededeeling aan de Nederlandsche consulaire ambtenaren. De ondervinding toch heeft geleerd, dat de handel zelf — door zijne correspondenten en vakbladen — genoegzaam zorgt voor de verdere bekendmaking van door eene Regeering langs officieelen weg gepubliceerde bestuursmaatregelen, gelijk de onderwerpelijke.

's Gravenhage, 6 April 1899.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Financiën,

PIERSON.